

Vidám versengés a Türr Gimnázium kollégiumában

Verőfényes tavaszi napra ébredtünk vasárnap, azaz Gyümölcsoltó Boldogasszony napján. Mintha a Teremtő is nekünk szurkolt volna, vigaszt nyújtva a szűkös anyagi lehetőségek miatt elmaradt kirándulást pótolva.

Nevelőtanáraink igen változatos, testet, lelket és szellemet egyaránt erősítő és edző programot állítottak össze számunkra. A vetélkedés nem osztályok között zajlott, hanem kilenc vegyes csapatot sorsoltunk ki a kollégium lakói közül. Célunk az volt, hogy így jobban megismerjük egymást, főleg a még viszonylag új kilencedikeseket, erősítve ezáltal is az összetartozás érzését.

Dél előtt folyamán három helyszínen, körforgásszerűen zajlott a versengés. Az első helyszín maga a város volt, ahol különböző, előre kijelölt útvonalakon haladva Pápa város nevezetes személyiségeire, épületeire, műtárgyaira vonatkozó kérdésekre kellett választ adnunk, így érve a kijelölt célhoz. Nagyon sok, számunkra eddig ismeretlen dolgot tudtunk meg iskolavárosunkról.

A második helyszínen ötletességünket próbára tevő, kreatív feladatok vártak ránk. Egyrészt a csapatok elnevezését kifejező címet, logót vagy egyéb alkotást kellett kreálnunk, másrészt pedig egy olyan szerkezetet, ami megvédi a tojást az összetöréstől, bármily magasról is dobjuk azt le. A megoldást nagyban nehezítette, hogy a tojásnak láthatónak kellett maradnia a védőburok eltávolítása nélkül is. A feladat olyan népszerű volt, hogy este a nap zárásaként az addig még el nem törött tojásokat tartalmazó szerkentyűket a 4. emeletről is ledobtuk. Ha hiszik, ha nem, több tojás még ezt a „megrázkódtatást” is túlélte.

A harmadik állomáshelyen főleg eddigi ismereteinket és észbeli képességeinket kellett mozgósítanunk, mivel itt igen sokszínű, különféle feladatokat tartalmazó lapokat kellett kitöltenünk.

Ebéd után még az eddigieknél is izgalmasabb órák vártak ránk, ugyanis az épület mögötti nagy füves pályán egészen vacsoráig tartó, „vére menő” viadal zajlott a csapatok között. Itt aztán próbára tehettem mindenki fizikai erejét, gyorsaságát, de szükség volt ötletességre, fífikára, taktikai érzékre is. Még felsorolni is nehéz, hogy hányféle ügyességi feladatban mértük össze az erőnket. Volt ott kötélhúzás, célba dobás, palackok kerülgetése bekötött szemmel, tuskón

járás, kiszorítósdi, egymás cipelése, japán foci, dió vivése szájba vett kiskanállal és még ki tudja, mi nem, nem feledve a klasszikusnak nevezhető focit és kosárlabdázást sem. Ilyen lelkes vetélkedést és szurkolást már rég nem láthatott és hallhatott a környékbeli házak közönsége!

A nap zárásaként a zsűri ismertette az elért helyezéseket, valamint átvehettük a jól megérdemelt okleveleket és díjakat is. Az első három csapat igen finom tortát is kapott, amit jóízűen fogyasztottunk el.

Köszönet jár tanárainknak és a diákönkormányzatban szerepet vállaló társainknak a program összeállításáért és lebonyolításáért. Változatos és hasznos is volt egyben, egy percet sem unatkoztunk, nagyon jól éreztük magunkat.

A kollégium lakóinak nevével
Előadás Diána és Lepsényi Krisztina,
az Arany János Tehetséggondozó Program 10. F osztályos tanulói

Pápa, 2012. március 26.